

Ας δούμε το Δεκάλογο του Θεού

1. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σου, που σε πήρα μακριά από την Αίγυπτο, τον τόπο της σκλαβιάς σου. Δε θα υπάρχουν για σένα άλλοι θεοί, εκτός από μένα.
2. Δε θα φτιάξεις είδωλα.
3. Δε θα προφέρεις για ασήμαντους λόγους τ' όνομα του Θεού σου.
4. Να αφιερώσεις την ημέρα του Σαββάτου, στον Κύριο και Θεό σου.
5. Να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου.
6. Δε θα κάνεις απιστίες στον άντρα σου ή τη γυναίκα σου.
7. Δε θα κλέψεις.
8. Δε θα σκοτώσεις.
9. Δε θα πεις ποτέ ψέματα εναντίον των συνανθρώπων σου.
10. Δε θα επιθυμήσεις τίποτα απ' ό,τι ανήκει στο συνάνθρωπό σου: το σπίτι του, τη γυναίκα του, το παιδί του, το χωράφι του ή τα ζώα του.

Μαθαίνω τις λέξεις

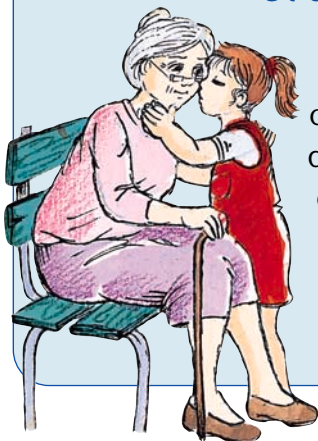

Δεκάλογος: Έτσι λέγονται αλλιώς οι **Δέκα Εντολές**.

συμφωνία: Όταν δύο ή περισσότεροι άνθρωποι έχουν την ίδια γνώμη για κάποιο ζήτημα που τους απασχολεί.

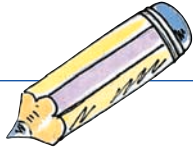
νόμος: Οι κανόνες που κάνουν μια κοινωνία να λειτουργεί ομαλά.

Οι σχέσεις του ανθρώπου με το Θεό και με το συνάνθρωπο

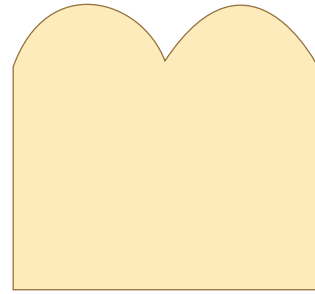

Όταν διαβάσουμε προσεκτικά το Δεκάλογο, θα παρατηρήσουμε ότι οι τέσσερις πρώτες εντολές αναφέρονται στη σχέση ανάμεσα στο Θεό και τους ανθρώπους ενώ οι έξι υπόλοιπες στη σχέση των ανθρώπων με τους συνανθρώπους τους.

Οι **Δέκα Εντολές** είναι οι **συμβουλές αγάπης** «ενός Πατέρα στα παιδιά του», για να μπορέσουν να ζήσουν όλοι μαζί ειρηνικά κι ευτυχισμένα.

Δραστηριότητα

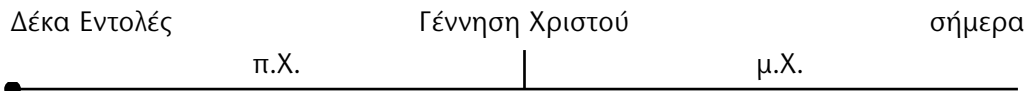
Αντιγράφω, με διαφορετικό χρώμα την καθεμιά, τις Δέκα Εντολές και τις κάνω δίπτυχο. Μπορώ να χρησιμοποιήσω χαρτόνι που θα το κόψω σε σχήμα όπως το διπλανό, για να μοιάζει με δυο πέτρινες πλάκες.

Συζητώ μέσα στην τάξη

Συζητώ για τη σημασία που έχει ο Δεκάλογος στη ζωή των ανθρώπων.

Το ήξερες αυτό;

Για τους χριστιανούς αφιερωμένη ημέρα στο Θεό είναι η Κυριακή, που σημαίνει «ημέρα του Κυρίου». Είναι ημέρα χαράς και ανάμνησης της Ανάστασης του Χριστού, που καλεί όλους τους πιστούς στην εκκλησία.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ**Με λίγα λόγια**

- Ο Θεός παρέδωσε στο Μωυσή τις Δέκα Εντολές του χαραγμένες σε δυο πέτρινες πλάκες.
- Οι Δέκα Εντολές είναι μια συμφωνία ανάμεσα στο Θεό και τους ανθρώπους.
- Όλες οι Εντολές μαζί βάζουν τις βάσεις για να χτίσουν οι άνθρωποι σωστή σχέση με το Θεό αλλά και με άλλους συνανθρώπους.

Με μία φράση

Οι Δέκα Εντολές μοιάζουν με τις συμβουλές ενός πατέρα που θέλει να αποκτήσουν τα παιδιά του μια αληθινή σχέση αγάπης μαζί του και με τους συνανθρώπους τους.

15

Η Κιβωτός της αγάπης

Στην **Αγία Γραφή** υπάρχουν αρκετές ιστορίες που δείχνουν πως οι άνθρωποι πολλές φορές γίνονται σκληροί, άδικοι, **άπληστοι, εγωιστές**. Όταν όμως η αγάπη και η ειρήνη αρχίζουν να χάνονται από τη ζωή, τότε ο Θεός επεμβαίνει, για να μη χαθούν ολότελα. Η Κιβωτός του Νώε και ο Κατακλυσμός είναι μια απ' αυτές τις ιστορίες.

Η Κιβωτός του Νώε

Οι άνθρωποι είχαν απομακρυνθεί από το Θεό την εποχή που ζούσε ο Νώε, άνδρας πιστός και δίκαιος. Ο Θεός τού μίλησε και του είπε πως μια μεγάλη καταστροφή, ένας Κατακλυσμός, θα έπνιγε τα πάντα. Του έδωσε εντολή και οδηγίες να κατασκευάσει μια Κιβωτό. Μέσα σ' αυτήν ο Νώε και η οικογένειά του καθώς κι ένα ζευγάρι απ' όλα τα ζώα θα γλίτωναν το θάνατο. Ο Νώε εμπιστεύτηκε το Θεό και τον υπάκουσε.

Σαράντα μερόνυχτα έβρεχε με δύναμη. Η Κιβωτός της σωτηρίας του Νώε ταξίδευε πάνω στα νερά. Κάποτε σταμάτησε. Τότε ο Νώε έστειλε ένα περιστέρι να βρει γη μετά τον Κατακλυσμό κι εκείνο επέστρεψε με ένα κλαδί ελιάς στο ράμφος του. Έτσι ήρθε η ελπίδα για έναν κόσμο ειρηνικό και δίκαιο. Ένα ουράνιο τόξο στόλισε τον ουρανό. Ήταν η υπόσχεση του Θεού για την αγάπη του.

Μαθαίνω τις ηέξεις

Αγία Γραφή: Η Βίβλος, τα ιερά κείμενα της Εκκλησίας μας. Αποτελείται από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη.

άπληστος: Αυτός που δεν είναι ευχαριστημένος με όσα έχει κι επιθυμεί όλο και περισσότερα.

εγωιστής: Αυτός που σκέφτεται μόνο τον εαυτό του και αδιαφορεί για τους άλλους.

Από τη σύγχρονη παιδική λογοτεχνία

«- Μ' ακούς, Νώε;

- Ναι, Κύριε! τολμά να ψελλίσει. Σ' ακούω.

Η φωνή του Θεού γεμίζει την κάμαρα. Του αποκαλύπτει όσα πρόκειται να συμβούν. Κατακλυσμοί και πλημμύρες. Καταστροφές. Μα να μην ανησυχεί. Ο ίδιος τίποτε δε θα πάθει. Γιατί 'ναι δίκαιος. Κι αγαπά. Αγαπά το αγκάθι όπως και το λουλούδι. Τα πουλιά, τα ζώα, τους ανθρώπους, καλούς και κακούς, χωρίς διάκριση. Γι' αυτό θα σωθεί. Για να σωθεί η αγάπη. Να μην ορφανέψει ο κόσμος. Να μη μείνει δίχως αγάπη ο κόσμος και καταστραφεί.»

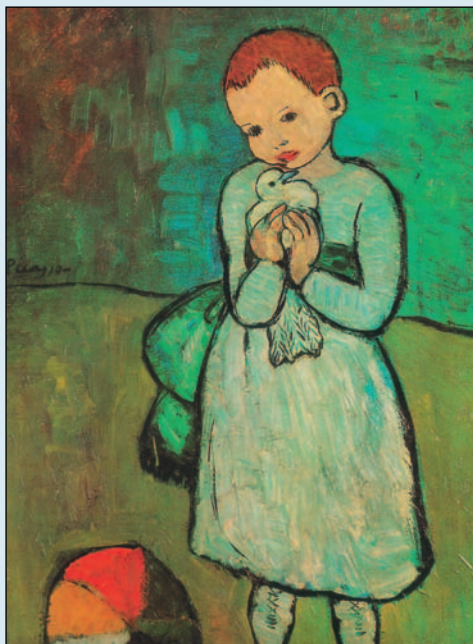
«Η Βίβλος για παιδιά», Ζ. Κανάβα

Παίζω και δημιουργώ

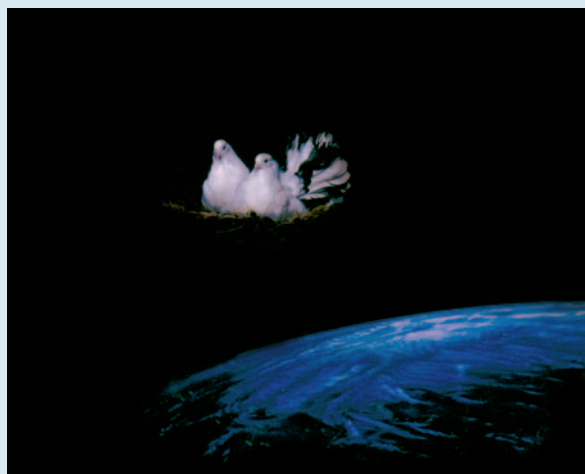
- Υπάρχουν πολλά έργα τέχνης που απεικονίζουν το περιστερι ως σύμβολο ειρήνης. Προσπαθήστε να βρείτε μερικά αντίγραφα απ' αυτά. Φέρτε τα για να τα δείξετε και στους συμμαθητές σας.
- Μπορείς να κατασκευάσεις κι εσύ μια κιβωτό χρησιμοποιώντας ως βάση ένα κουτί χάρτινο και άλλα υλικά που μπορείς να βρεις μέσα στο σπίτι σου.

Πηγή: Τζούλιετ Χέζλεγουιν, Γνωριμία με τον Πικάσο, Πατάκης, 1992.

Πάμπλο Πικάσο, Παιδί με περιστέρι (1901)

Άγγελος, Περιστέρια Ειρήνης (1995)

16

Η εμπιστοσύνη στο Θεό

Την εποχή που ζούσε ο Αβραάμ, οι άνθρωποι είχαν ξεχάσει τον αληθινό Θεό. Πίστευαν ότι Θεός είναι τα είδωλα, τα φυσικά φαινόμενα όπως η βροχή και η αστραπή, τα ουράνια σώματα, δηλαδή τ' αστέρια και οι πλανήτες. Προσπαθούσαν μάλιστα με **θυσίες** ζώων και προσφορές καρπών να ζητήσουν τη βοήθειά τους. Έκαναν όμως και κάτι ακόμη πιο **παράλογο**: θυσίαζαν στα είδωλα ακόμη και μικρά παιδιά.

Οι θυσίες στα είδωλα

Οι θυσίες στα είδωλα, όπως καταλαβαίνουμε, ήταν μια ανόητη συνήθεια των ανθρώπων. Ήταν ένα πολύ μεγάλο λάθος, που δεν μπορούσαν όμως από μόνοι τους να καταλάβουν και να σταματήσουν, γιατί απλά έτσι είχαν μάθει να κάνουν. Ο Θεός, λοιπόν, που ποτέ δεν ξεχνά τους ανθρώπους, είχε ένα σχέδιο, για να τους δείξει το λάθος τους και να δώσει τέλος στις παράλογες ανθρωποθυσίες. Και για να γίνει αυτό χρειαζόταν έναν **έμπιστο** συνεργάτη.

Ο Αβραάμ τότε είχε γίνει φίλος του αληθινού Θεού. Άκουγε τα λόγια του και υπάκουε μ' εμπιστοσύνη στις εντολές του. Αλλά και ο Θεός άκουγε τον Αβραάμ, τον βοηθούσε στις δυσκολίες του. Τον προστάτευε, τον καθοδηγούσε, τον αγαπούσε. Ήταν φίλοι. Όμως, πρέπει να πούμε, ότι η φιλία με το Θεό δεν είναι κάτι εύκολο. Γιατί, μερικές φορές, ο Θε-

Αβραάμ, ο φίλος του Θεού

ός ζητάει από τους ανθρώπους πράγματα, που ακόμη και οι αγαπημένοι του φίλοι δεν μπορούν να καταλάβουν. Τους φαίνονται παράξενα, δύσκολα, σκληρά.

Ο Αβραάμ το ήξερε αυτό από τότε που ο Θεός του είχε πει να φύγει από τον τόπο που ζούσε, χωρίς να του εξηγήσει το γιατί, χωρίς να του πει πού ακριβώς να πάει. Τότε είχε υπακούσει, γιατί εμπιστευόταν το Θεό, το φίλο του. Η φιλία τους όμως αυτή θα περνούσε ακόμη μια μεγάλη **δοκιμασία**. Θα άντεχε άραγε;

– Αβραάμ, του είπε μια μέρα ο Θεός. *Πάρε το αγαπημένο σου παιδί, τον Ισαάκ, πήγαινε το πάνω στο βουνό που θα σου δείξω κι εκεί θυσιάσε το σ' εμένα.*

Η εμπιστοσύνη του Αβραάμ στο Θεό

Ο Αβραάμ ταραχτηκε. Πώς να θυσιάσει το παιδί του το μονάκριβο, το γιο που ο Θεός του χάρισε, παρηγοριά **ανέλπιστη** για τα γεράματά του; Γιατί ο αληθινός Θεός, ο φίλος του, του ζητάει να κάνει αυτό που κάνουν και οι ειδωλολάτρες; Στη Σάρρα, τη γυναίκα του, πώς θα το πει; Κι ο κόσμος; Ο κόσμος δε θα πει, και με το δίκιο του, ότι ο γερο-Αβραάμ τρελάθηκε; Ο Αβραάμ υποφέρει, αποφασίζει όμως να υπακούσει κι αυτή τη φορά. Δε λέει τίποτα σε κανέναν, ούτε στο μικρό Ισαάκ. Ετοιμάζει τη θυσία και ξεκινά για το βουνό με πόδια που τρέμουν. Πάντα όμως με εμπιστοσύνη στο Θεό και μια κρυφή ελπίδα στην αγάπη του για τους ανθρώπους.

Πάνω στο βουνό, μακριά απ' όλους, τα πάντα είναι έτοιμα για τη θυσία του μικρού παιδιού. Η καρδιά του Αβραάμ πάει να σπάσει από τον πόνο. Δεν κάνει όμως πίσω, εμπιστεύεται το Θεό. Τότε άκουσε μια φωνή να του λέει:

Όχι πια άλλες θυσίες ανθρώπων

– Αβραάμ, μην απλώσεις χέρι στο παιδί.

Κοίταξε γύρω του να δει ποιος μιλάει. Κανείς. Λίγο παραπέρα βλέπει ένα κριάρι. Κατάλαβε. Έτρεξε, το πήρε και το θυσίασε αντί για το παιδί.

Η χαρά του τώρα ήταν μεγάλη. Η φιλία του με το Θεό άντεξε στη δοκιμασία. Η καρδιά του ξεχείλιζε από ευγνωμοσύνη. Θα έλεγε σε όλους ότι ο αληθινός Θεός, ο φίλος του, δε θέλει τέτοιες θυσίες. Θέλει μόνο να τον εμπιστευόμαστε και να τον αγαπάμε με όλη μας την καρδιά. Και μαζί με το μικρό Ισαάκ γύρισαν σπίτι σιγοτραγουδώντας.

Μαθαίνω τις λέξεις

θυσία: Η προσφορά αγαθών στο Θεό.

παράλογο: Τρελό, κάτι χωρίς λογική.

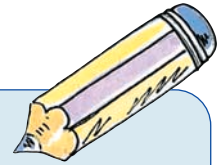
έμπιστος: Αυτός που μπορούμε να βασιστούμε πάνω του, γιατί είναι τίμιος.

δοκιμασία: Ο έλεγχος, η εξακρίβωση.

ανέλπιστη: Κάτι που ποτέ δε φανταζόταν και δεν έλπιζε ότι θα γίνει.

Σκέφτομαι και γράφω

Ποιους εμπιστεύομαι στη ζωή μου και γιατί;

Συζητώ μέσα στην τάξη

Γιατί εμπιστευόμαστε το Θεό;

Με λίγα λόγια

- Οι άνθρωποι στα παλιά τα χρόνια είχαν ξεχάσει τον αληθινό Θεό και θυσιάσαν στα είδωλα ακόμη και μικρά παιδιά.
- Ο Θεός διάλεξε τον Αβραάμ, που ήταν φίλος του, για να δείξει στους ανθρώπους πως οι θυσίες ήταν κάτι που δεν επιθυμούσε.
- Ο Αβραάμ εμπιστεύτηκε το Θεό ακόμα και όταν του ζήτησε να θυσιάσει το παιδί του.
- Ο Θεός σταματώντας τη θυσία του Αβραάμ έδειξε ότι δε θέλει αιματηρές θυσίες, αλλά ζητά την αγάπη και την εμπιστοσύνη των ανθρώπων.

Με μία φράση

Η ιστορία της θυσίας του Αβραάμ θέλει να μας δείξει ότι ο Θεός δε θέλει τη θυσία των ανθρώπων αλλά τη θυσία της καρδιάς, δηλαδή την εμπιστοσύνη και την αγάπη τους.